

ገበየሁ ለገቢ ለገቢ

—Դուռն ալ օրին մէկը պիտի տմու
նախաւ, շարունակեց նստաբը: Հանն
ընկերակցութիւն մը պիտի կազմեն,
մեր կիները իրարու հետ պիտի առնա
նին: Մտայէն զոգրկմունհները ս:

—Ի՞նչ ունիս, հարցուց երիտասարդ
նոսրբը։ Անհամբավատեալ Գուլիները ասե-
րանքին մէջ ընդդէմ հանդիպած պատհան-
դանքեցած դէմքէն անոնք նորէն։
—Ստացաւ քիմիա անոթ 4 ընէ հոս, պո-

Սէփրաքը, որ ինքզինքը լիովն խառն
 արդարով արուն մտած ին պէս պարկեց
 և մինչև անտարակ քնացաւ, անայց քեր
 իսկ տեսնելու :

Լոյսը յորդանանու կը մտնէր իր ննջ

դաշակերու հասնդարտութեան մէջ, պիտ
սպասէր որ ժամանակը կատարէ այն բա
րեւընումը, որուն կը սխալուէ՝
(Ուղեւորութեան պայուսակը պատ
բասանց, աչքի զարնոյ տեղ մը դրա

սպանւնէք յոսմանդէնդ, և անգամ մը որ
տունէն մեկէք, կը կարծէք թէ ա՛լ տ
պահոված պիտի լլխք իր մարդի աղաւ
տութիւնը։ Առաւ գլխարկն ու ճտըրդք.
ջուրէնան պայուստկը և երբ կը պատ

ՀԱՆՔԱԿԸ ԵՐԵՒԱՆ ԿՂՈՆԱԿԱՆ և ՃԻՆՔ ՄԸ
ՔՈՍԻՄ ԵՐ ՊՈՆԸԿՈՒ ԿՐԵՐԱԾԻՆԵՐ ՄԱՆԱԿ
ՍԵՆԵՍԱԿԻՆ ՔԿՄԱՆ, ԶՈՒՄ ԲԱՅՄՈՒՆԵՐԱ ԿՈՒ
ՄՈՐԻ, ԲԻԷՆ ԵՐԶՈՐԴ ԽՈՒՄԻ ԲԱՅՄԱՆ:
(ՇԱՐԱՆԱԿԵԼԻ)

